

SLOVENSKE NOVICE

Neodvisen slovenski tednik. Najbolj razširjen v severozapadu Z. D. Uspešna za oglaševanje.

SLOVENSKE NOVICE

SLOVENIAN NEWS

An independent Slovenian Weekly. Covers all the territory in the Northwest Best advertising medium.

LIST ZA SLOVENCE V SEVEROZAPADU ZEDINJENIH DRZAV. GLASILO S. K. P. DRUŽBE.

Letnik IV.

CALUMET, MICHIGAN, NOVEMBER 14 1919.

Štev. 34

Pogodba med Rudarji in Lastniki.

Danes je dan ki je odločen sestanku odbora Rudarjev in Premožnih kompanij.

Železnična administracija je pustila zopet prosto Od važanje premoaga.

Washington Nov. 13—

Thomas Brewster, zastopnik premožnega operatorskega komiteja je naznanil v Sredo da so lastniki premogarskih rudnikov sprejeli vabilo tajnika Wilsona da se smidejo z zastopniki rudarjev v Washingtonu v Petek v razmotrivanje novih pogojev plače delavcev. John Lewes zastopnik rudarjev se je že prej odzval. Železnična administracija je takoj v četrtki prepusila zopet prosto razvažanje premoaga, ko ji je bilo naznanjeno da se bočete stranki začeli pogajati.

Chicago Nov.—13. Tukaj se sodi da se bo de v kratkem zopet začelo o eo po raznih rudnikih premoaga. Toda popolno in normalno silo ni za upati toliko časa dok se ne bo videl izid pogajanja med delavci in lastniki rudnikov ker se je ve kako bodo sprejeli že dani in junction po raznih krajih rudarji. Brojavna poročila iz raznih premogarskih okrajev ki so prišla de danes opoldan poročajo da ne dela niti eden ameriški rudnik v zapadni Pennsylvaniji, Iowa, Ohio, Michigan, West Virginia, in Indiani. Splošno se misli da bodo rudarji sklenili jutri do kacega zaključka da pridejo.

Senatni odsek priznava krivdo Garyja.

Washington, 9. nov.—Senatni odsek, ki je preiskoval jeklarsko stavko, je včeraj podal svoje poročilo. Odsek priznava, da je Gary, predsednik jeklarske korporacije, več zakrivil stavko, ker ni hotel sprejeti delavskih zastopnikov, kot pa delavci s svojimi zahtevami. Preiskava je dognala sledeče:

Delavci v jeklarski industriji so opravičeni zahtevati krajši delavnik, ker so njihove delovne ure res predolge, medtem ko so njihove mezde zadovoljive!

Delavci imajo pravico izvoliti svoje zastopnike, da v njihovem imenu predložijo zahteve delodajalcem, dasiravno bi bilo umestnejše, če bi bili dotični zastopniki nameščeni v prizadeti industriji.

Za stavko se skriva velik element radikalcev, revolucionarjev in (1) ruski sovjeti. Vse stavke so "industrijalni barbarizem."

Odsek priporoča sledeče remedije:

Kongres naj ustanovi komisijo, podobno vojnodelavskemu odboru, z obširnimi oblastmi za izravnavanje industrijskih sporov, toda ne s prisilno arbitražo. Dalje naj kongres sprejme zakon za amerikaniziranje inozemskih delavcev in domačih analfabetov, kongres naj skrbi, da se pomagata delavcem nabaviti si lastne domove. Kongres naj amandira naturalizacijski zakon v toliko, da morajo biti deportirani inozemci, ki se v petih letih ne nauče angleščine. Dalje morajo biti sprejeti ostri zakoni proti anarhistom, revolucionarjem in vsem onim, ki bi "radi uničili ameriško vlado."

Rusija in Lloyd George.

London, Angleško—Na banketu londonskega župana je govoril ministerski predsednik Lloyd George sledeče:

—Upam, da ni daleč čas, ko bo do sile v stanni obnoviti poskuse za mirovno uravnavo z boljšim upnjenjem na uspeh.

Jadransko vprašanje je šlo preko številnih in globokih strasti, —je nadaljeval min. predsednik, —vendar pa sem prepričan, da bo soglašala z interesi in častjo vseh naših junaških zaveznikov.

Na drugi strani pa sem na enak način prepričan, da bo zagotovljena polna pravica vsem narodom, ki so se oprostili avstrijskega jarma.

Delo Mirovne Konference Končano.

Pariz, 9. nov.—Vrhovni svet mirovne konference je sklenil končati zborovanje ta mesec. Ameriška delegacija je že aranžirala vse potrebno za odhod. Spor za ozemlje med Italijo in Jugoslavijo še ni končan in konference je zaključila, da se spor izravna z diplomatičnimi pogajanjimi med znanjimi ministri in poslaniki prizadetih držav. Italijani so zelo nezadovoljni s tem sktepom in pravijo, da bo vzelo več let predno pride na ta način do kacega sporazuma. Reševanje reškega problema in vprašanja meje med Italijo in Jugoslavijo v Washingtonu, kajti Wilson je še edini, ki nasprotuje, da bi Reka pripadla Italiji.

Iz Rima javljajo, da bo Italija takoj po volitvah predložila nov kompromis glede na Reko.

Rim, 9. nov.—D'Annunzio je včeraj obelodanil poziv na italijansko vlado, da naj vrne zaveznikom nalog za vpslovitev reda na Reki. Fanatik pravi, da je on edini odgovoren pred mirovno konferenco in pred vsem svetom za položaj Reki in da je pripravljen s silo odbiti vsak napad na mesto.

Napredek v Bosni je počasen.

Sarejevo, Bosna Nov. 13. — V Bosni bodo vzelo še dolgo časa preden se zacelijo rane vojske. Tovarniški produkti so večinoma vsi vstavljeni, železnični promoti so neredni in nezanesljivi, prodajalne so skoro prazne importi in dovažanje zelo počasni, obleka in življenske potrebe so drage in med svetom je mnogo brezposelnosti. Vseka tor so letos tam obilni poljski pridelki in kar se tiče hrane ne zgleda da bi bilo pomankanja čez zimo. Prejšnji nemški in madjarski naslovi ki so bili na prodajalnah so nadomeščeni z srbskimi in Sarejevo je dobilo popolnoma srbsko lice. Kar je slovanskega naroda so se vsi podvržli šegam nove vlade dasi niso tako zadovoljni nemci, avstrijci in mahomedani.

Jugoslavani imajo trdno upanje na bodočnost in potrpežljivo preišajo sedanje trpljenje tam.

Med svetom tam je neka posebna spoštljivost in pripoznanje Amerikancev, to pa gotovo zato ker so ravno Amerikanci priskočili na pomoč ko je bila tam največja beda in pomankanje. Še danes dela ameriški rudoči križ veliko delo usmiljenja med bednim ljudstvom in posebno med otroci.

Pariz, 9. nov.—Vrhovni svet mirovne konference je sklenil končati zborovanje ta mesec. Ameriška delegacija je aranžirala vse potrebno za odhod. Spor za ozemlje med Italijo in Jugoslavijo še ni končan in konference je zaključila, da se spor izravna z diplomatičnimi pogajanjimi med znanjimi ministri in poslaniki prizadetih držav. Italijani so zelo nezadovoljni s tem sklepon in pravijo, da bo vzelo več let predno pride na ta način do kacega sporazuma. Reševanje reškega problema in vprašanja meje med Italijo in Jugoslavijo se bo odslej v večji meri nadaljevalo v Washingtonu, kajti Wilson je še edini, ki nasprotuje, da bi Reka pripadla Italiji.

Iz Rima javljajo, da bo Italija takoj po volitvah predložila nov kompromis glede na Reko.

Rim, 9. nov.—D'Annunzio je včeraj obelodanil poziv na italijansko vlado, da naj vrne zaveznikom nalog za vpostavitev reda na Reki. Fanatik pravi, da je on edini odgovoren pred mirovno konferenco in pred vsem svetom za položaj Reki in da je pripravljen s silo odbiti vsak napad na mesto.

Dinamitiranje kar.

Knoxville, Ten., 11. novembra. Generalni mojor E. M. Lewis, poveljnik zveznih čet v Knoxville, preiskuje sedaj tri poskuse, da se razstrelji z dinamitom tri poulične karc, ki so vozile neunijske delavce. Obenem je uvedel preiskavo gledno šteljanja v karc v tekstu zadnjih štirindvajsetih ur.

Dva poskusa, da se razstrelji karc, sta se izjalovila, ker ni bil dinamit, položen na tračnice opremljen s perkusjskimi kopicami. Tretji poskus je bil bolj uspešen, kajti dinamitna eksplozija je razbila steklo karc ter razdejala tračnice. Nikdo ni bil poškodovan.

Poulična železnica je povzročila svoj prvi poskus, da prične zopet z nočnim obratovanjem po končani stavki sprevednikov in motormanov pred par tedni, čeprav se je dnevna služba pričela par dni potem, ko je bila stavka proglašena.

Več kot tisoč zveznih in državnih čet, ki se bile poslale semkaj v prvi vrsti radi stavke, je pripravljenih za službo za tukaj ali v premogovnikih, a čete dosedaj še niso imele prilike nastopiti.

Smrt v jetnišnici.

Helsingfors, Finska 11. nov.—Neko boljševisko poročilo, spreje to skozi nemške vire, pravi, da je 620 jetnikov izmed 1060 v Kresty jetnišnici v Petrogradu umrlo od lakote.

Finski listi poročajo, da je prišlo iz petrogradskega okraja na fiansko mejo več kot 8,000 beguncev. Vsi ti begunci pripadajo v Petrogradu in tudi v ostali boljševiski Rusiji. Ljudje cepajo

po cestah, prvi na tla in nikjer ni mogoče dobiti kuriva ali zadostnih živil, da bi se narod potolažil prvi in najhujši glad.

Trde finančne razmere na Francoskem.

Pariz, Francoske — Obletnica premirja ni prinesla Francozom nikakega finančnega olajšanja. Tudi upanje imajo da si zopet z novim posojilom olajšajo obveznosti.

Francoski minister za finance je hotel predložiti amerškemu občinstvu natančni položaj Francoske ter izjavil v tozadevnem memorandumu:

— Tekom vojne je imela Francija dvojnoljivo a kljub temu krvavo čast, da je bila glavno vojno pozorišče. V času sklenjenja premirja pa je trpela največja in najbolj divja opustošenja ter največje izgube.

Več kot polovica francoskih mož v vojaški starosti je bila ubita ali pa v biki. Česar ni uničila direktna vojna, je uničil sovražnik namenoma in s tem so postali tudi tozadevni viri neporabni za bližnjo bodočnost.

Sedaj je naša naloga odplačati vojno stroške, da uredimo svoje severne in vzhodne kraje.

Francija se je na junaški način lotila tega dela. Vsi viri države so na razpolago okrajem, katere je sovražnik izpremenil v puščavo.

Vspričo tega nenormalnega položaja je seveda trpela denarna vrednost ali valuta, vendar pa bi bilo povsem neprimerno smatrati valuto za resničen znak našega položaja, ki je vae prej kot neugoden.

Francoski zunanji dolg znaša približno trideset tisoč milijonov frankov in sedemindvajset tisoč milijonov dolgujemo ameriškim in angleškim zakladnicam.

Pogodba, sklenjena v Versailles je prenesla Franciji zadoščenje za krivico storjeno ji leta 1871. Vrnila ji je Alzacija izrabiti premogovnike v dolini reke Saar ter je dobila poročilo za izgube vsled samovoljnega uničenja francoskih premogovnikov od strani sovražnika.

Francija bo dobila nazaj svojo čredo domačih živali, svoje stroje ter vse predmete, ki jih ji je ukradla Nemčija.

Nemčija mora plačati Franciji za vso škodo, povzročeno posameznim državljanom, vso škodo uničevanja lastnine ter svote namenjene za vojaške penzije.

Glavobol.

Glavobol je znak ki kaže da ne dela neki del telesa normalno. Glava boli, toda bolan je neki drugi del telesa. Večinoma je bolan želodec. Bolni želodec povzroča glavobol razne vrste. Čezmerna množina strupa se nabere v drobu in se zmeša v krvi. Ako trošič Trinerjevo Grenko Vino ki izčišči drobu in odstrani škodljive snovi prenehal bode glavobol. Trinerjevo zdravilo Vain ponovi tek in po no, re prebavi tako da bode te veselo rekti z Mrs. J. A. Graishe ki nam je pisala pred dvemi meseci iz Parkin, Ark.: "Mi smo gotovo več kakor zadovoljni z čudovitim Trinerjevim Grenkim Vinom." Dobite ga pri Vašem lekarnarju ki ima v zalogi tudi druga izvrstna Trinerjeva zdravila. (Trinerjeva Angelica Grenka Tonika, Trinerjev Liniment, Trinerjeve rudeče Pilne, itd.) Joseph Triner Company, 1333—44 S. Ashland Ave, Chicago, Ill.

(Copyright, 1919 by Joseph Triner Company)

Americanization Movement in the Copper Country

By H. M. Warren.

Americanization in the realization of American ideals and the application of them in our daily lives. A foreigner must first be taught these high principles and he assimilates them just as fast and as far as he accepts them.

There is as urgent a need for the Americanization movement here in the Copper Country, as elsewhere. In this reconstruction process wrong ideals will be eliminated and right ones will take their place. In order to gain a foundation upon which our community may build in setting the people right as to the proper attitude to be taken in Americanization, and in the understanding of the peculiar problems of the copper country, they know the mind of the people here pertaining to this question. For that purpose permit me to suggest that you will find the community divided into four different classes so to speak, namely: (1) the native-born Americans; (2) the Americans of foreign-birth; (3) the native born un-Americans; and the (4) the foreign-born un-Americans.

Native-Born Americans.

We have here, the native-born Americans the thinking men and women, to them Americanism has a deep signification and they revere it and practice its teachings. They believe in fair play and a "square deal." They extend the hand of fellowship to the stranger from across the seas, showing no antagonism toward him because of his foreign birth. By word and by deed they encourage the immigrant to better his condition, and help him to withstand the petty local un-Americanisms he will surely encounter. They realize that in order to achieve national solidarity, the work involves mutual responsibilities and distinct obligations on their part have the alien absorb into citizenship as soon as possible. These Americans grant equal rights to all alike, to both men and women. They not only believe but practice the gospel of religious tolerance of the rights of the laborer, to equality, of freedom of speech and of the press. Briefly told, they personify the best that America has to offer and serve as models for the foreigner to follow.

Foreign-Born Americans.

The class designated as the foreign-born Americans is composed of industrious, thrifty, honest and loyal citizens. It would stir the best patriot to hear some of them boast of this their adopted country. They feel a deep pride in having been able to lend money to the rich and most powerful government on earth. They knew it was their duty and privilege to send their boys girls and to Europe when Uncle Sam needed them. Their speech in English is broken, neither can they read nor write the language. Some were to old, some lacked the opportunities and others were too weary after their day's labor to study it. But their children have mastered it. They are the young men who voluntarily followed the colors to make the world safe for democracy. Some of these men, though born

in another European country sleep today on the banks of the Mense. "Where the cornflowers look up with heavens own blue and poppies, like a sea of crimson spring, where blood was shed. Among the foreign born are found those who not only had learned the English language but teach it to others. There are also those who are educating their people in their own language through their own newspapers teaching them Americanism and expounding the questions of national life. Among them are their able leaders and those, who by right thinking and living are serving as examples to others of their race.

They are learning that there is a no more significant word than "America," that it stands for progressiveness, that it represents the ideal democratic government. Having gained the fundamentals, they are ready to forge ahead to gain more knowledge and experience, gratefully and humbly.

Native-Born Un-Americans.

In the third class are the people who, not only are born in this country, but speak no other tongue save the English, but who are more ignorant of the spirit of Americanism than many who come here from other shores. These are the good folks we hear passing remarks like the following: "Those ignorant foreigners; 'Dagos' live on this street; the 'hunks'; the C. & H. employ; this is a 'sheeny' store; he ban-van Swede; those are 'Cousin Jacks Cousin Jinnies, 'Round-head Finlanders' dirty Irish, Poles, French frogs etc." They are ever building barriers because they are rude and thoughtless. They lack imagination and cannot put themselves in the foreigner's place or picture how they would like to be treated in a strange land, where, for the sake of their best interests, they expected to spend the rest of their days.

Old men and women are treated rudely by this class of people in street cars and other public places, and they are cheated of their change because they cannot defend themselves. These Un-Americans laugh at the foreigners' style of dress, they are the snobs who say "We do not permit our children to associate with foreigners' children." Once in a while we come across a school teacher or some other public welfare worker or some other public servant, who still makes sharp distinction between race.

In the hysterical-American group would be classified those who do not realize how deplorable it would be to thrust the English language upon our older people or to deprive them of their newspapers, or ask them to repudiate their old cherished memories and customs. Their children become Americanized and in turn are Americanizing their homes and older people.

Better ideals and the practice of the Golden Rule should be preached to these "Americans," and to those who are inclined to take drastic measures in this movement.

continued on page 6.

Vesti iz Domovine.

Roparski napad laških vojakov.
Žena zaklana v pričo moža.

Kakih dvesto metrov od postaje Divača, na križišču cest v Lokev in Škocjan, stoji hiša št. 38, v kateri imata zakonska Mahorčič svojo krčmo. Preteklo sredo, dne 3. t. m., tik pred policijsko uro so topili v krčmo trije italijanski vojaki in sedli za mizo. Krčmarica Ana Mahorčič stopi k mizi, da povpraša, česa žele. V tem spozna enega vojakov: "Vas pa poznam," pravi, "zadnje zimo ste bili večkrat v naši gostilni." — "Motite se," prvi vojak. — "Ne, ne motim se, prav dobro se spominjam, da ste večkrat prihajali sem. Samo tedaj niste nosili uniformne vojaka. Železničarja kot danes marveč ste bili oblečeni kot bersaljer." Vojak je tajil tudi to. "Čemu bi tajili?" pravi krčmarica. "Vi ste preteklo zimo nosili k meni meso in drugo, da sem vam pripravljala obed." Nato je vojak priznal, da je res on tisti. Izgovarjal pa se je, da je tajil zato, ker bi mu zgodba o mesu lahko škodovala. Začel se je živahen razgovor, ki se ga je udeležil tudi krčmar in neki kmet iz bližine. Vojak je pripovedoval, da ima ženo z dvema otrokoma. Ostala dva vojaka pa sta ves čas molčala. Ko je bilo treba zapreti krčmo, je krčmar pozval vojake, naj plačajo. Molčeca dva sta plačala in sta se pripravljala na odhod. Bersaljer pa je še sedel za mizo. Mahorčič je šel za odhajajočima vojakoma iz sobe. Med vrati se oba odhrjajoča vojaka sunkoma obrneta proti Mahorčiču ter naperita nanj svoje samokrese.

"Ne gani se," sta zagrozila — "sicer ti osmodiva možgane!"

Ubogi mož se je tresel od strahu ter ni odprl ust. Med tem se je zgodil v njegovi bližini krva, ločin. Vojak, ki je ostal v bive se potegnil proti ženi nož. Ko jo ubogi mož to začel kričati, dasi si ni smel ganiti iz strahu, nebi ga onadva ustrelila. Prosil, rotil je vojake naj ne store hudega njegovi ženi.

"Zakaj jo hočete umoriti?" je klical. "Če hočete moj denar, vam ga dam, le nje ne umorite?"

Vse prošnje zaman! Nesrečni mož, med dvema samekresoma, je moral gledati, kako je tretji vojak z nožem njegovo ženo. Strašen sunek v vrat, žena je omahnila, se začela tresti in kri se je v potokih ulila iz rane. Vsemu temu je bil priča mož.

Očividno so se roparji hoteli znebiti neprijetne priče, ki je poznala enega roparjev. Imeli so namen krčmo oropati in so to tudi izvršili.

Pustil so ženo na tleh ter prijeli moža:

Peljal jih je v sobo ter jim izročil blagajnico 8 tisoč lirami. Nato so vojaki zapustili hišo ter zbežali proti Lokvam.

Ko je bil Mahorčič osvobojen, je hitel kasvoji ženi, ki je še dihala, za njim so prijokali 3 otročički nesrečni materi. Prtklicali so sosede, prišel je vojaški zdravnik dr. Verčon. Rana je bila sicer zelo težka, a močna njena narava jo utegne preholeti. Ker je še mlada (šele 36 let stara), se ji je stanje celo že zboljšalo.

Težka nesreča je zadela mirno Mahorčičevo družino. Žena smrti, nonevarno ranjena, denar oropan, ki ni bil ves njegova last. Roparjev doslej še niso izsledili. Dva sta popolnoma neznana, med tem ko se tretjem ve, da so ga klicali Angeloni.

S koroškega.

Bistrica v Rožu, 10. sept. — "Freie Stimmen" z dne 28. g. piše med drugim tudi: "Jugoslovansko nasilstvo. Dnevno dohajajo pretresljiva poročila, da se na

ljudstvo zozirou na bližajoče glasovanje — grozno pritiska, pri čemur slovenska duhovščina posebej sovražno nastopa. Iz Bistrice v Rožu se poroča, da tamošnje jugoslovansko orožništvo ljudstvo zelo nesramno nadleguje in trpinči in da se Nemci in Nemcem naklonjeni Slovenci silovito preganjajo. Ti osovraženi orožniki morajo izginiti, drugače ne more biti govora o prostem ljudskem glasovanju. Fantom se je strogo prepovedalo nemške pesmi peti. Vsa, kdo ne upošteva tega, se strogo kaznuje. Šola se je popolnoma poslovenila, samo zato, ker je nekaj priseljenih družin brez otrok to zahtevalo. Otrokom se je prepovedalo na česti nemški pozdravljati. Zato nameravajo uslužbenci tovarne, kateri so jugoslovanskega mišljenja, svoje otroke v Celovec v nemške šole poslati, seveda samo zato, da se kaj pametnega nauče. Je vse tukaj, kakor bi bil cel svet norišnica. Kdor je na suhnu, da ne misli za SHS gaslovati, tega is stanovanja vržejo. Posebno sovražno nastopa orožnik Ivan Oitzel, kateri je rojen Korošec. Tudi železničarji s Kranjskega, kateri so nesrečno deželo preplavili, razvijajo silovito agitacijo, in župnik Ruprecht, doma iz Gospešvete, sečeva, kakor bi bil znorel.

"Mnogo uglednih žena je konfiriranih. Grozi jim, če bodo motra ljudstvo nad prihodnostjo obupati."

V odgovor na ta skoz in skoz zlagani dopis blagovolite, gospod ravnatelj tovarne Johansen in "Freie Stimmen", na znanje vzeti: Precej, ko so Jugoslovani tako tlačeni slovenski del Koroške zasledili in oprostili domače ljudstvo od nemških ranbojniških pijavk, je zavladal po celim slovenskem Korotanu mir in red. Ljudstvo se je oddahnilo. Le privaudranim Nemcem ni bilo to seveda po volji. Posebno pa našemu Prusu Miklavžu Johansenu ne. Kajti njegove slave je bil z dnem, ko so naši vrli junaki v Rožno dolino stopili — konec. Naše junaško orožništvo v Bistrici v Rožu je pri vseh ljudeh zavoljo korektnega postopanja in vzornega reda porali jugoslavni iz dobene vse te s seboj odpeljejo. Če ne pride v kratkem ura rešitve mo pri ljubljeno sebo.

Seveda vsem drugim to je petim priseljenim tovarniškim Nemcem, je orožništvo osovraženo, ker senočje klanjati njih navodilom, kakor je bilo to, prej pod nemško vlado. Da bodo ti vrli orožniki ostali na naših slovenskih tleh ker kot Slovenci na slovenski zemlji ostali je umljivo. — Pravite, "slovensko šolo so poslovenili," kakšna šola pa naj bo za pet Nemcev in pet tisoč Slovencev? Ali mislite, da je še vedno nemška nasilnost zakon? To, kar sedaj poročate v nemško časopisje to so zadnji zdihljaji unirajočega nemštva na slovenskem Korotanu. Pišete, da je kakor bi bil cel svet znorel; mi domačini smo zdravi in se življenja v naši ljubi prosti državi Jugoslaviji veselimo.

Da so vam jugoslovanski železničarji in duhovščina tudi na potu, radi verjamemo. Da so omenjeni v dušo in telesom z domačim ljudstvom, pač ne more drugače biti. Da so pa tudi vam gospodje Nemci, v enaki meri pravični morate tudi priznati. Še več store za vas, kakor je njihova dolžnost. Le spomnite se malo nazaj! Od župnika g. Ruprechta, zahtevate da bi moral biti Nemece zato, kjer je iz Gospešvete doma. Vedeti bi pač morali, da so tudi gospešvetska polja naša, da tam še vedno živi naš vrl rod — priča vam naš vrl župnik. Ali ga zato sedaj zasramujete, ker je ravno on za vas toliko storil? Ali veste, kdo vas je optostil, gg. Johansen

in Pfeiffer, ko ste bili odgnani? Ali veste, kdo je delal prošnje za odgnane Nemece in nemčurje?

To je bil tisti, katerega sedaj vi za plačilo po nemških listih obrekujete. In da bomo, če bi se umaknili iz Rožne doline, vaše, "ugledne gospe" s seboj vzeli! — Nič straha! Mi ne bomo nikdar odšli. Jugoslovanski Korotanu ostane naš — vaše ugledne gospe vaše. — Vi zahtevate, da pride ura rešitve — ura rešitve je vendar že tu! Ura rešitve je prišla takrat, ko smo Jugoslovani zasledili slovenski Korotan, ko so naše vrie jugoslovanske čete rešile naše domače ljudstvo nemških tolp, nemškega nasilja in surovosti. Ko je zopet mogel domačin prosto zadihati, ko so se domače pesmi po celim slovenskem Korotanu zopet zaslišale.

Lahko bi vam na vaše poročilo v nemške časopise cele knjige v odgovor popisali, če bi hoteli vse od vas nam storjene krivice in nasilstva naštevati. A poslovimo se v miru! Vi pojdit, odkoder ste prišli, in boste gotovo tudi tako srečni v svoji domovini, kakor smo mi v svoji. Potem bo mirno Bosna.

Prekmurci v Belgradu.

Belgrad, 2. sept. — Deputacija osvobojenih prekmurških Slovencev je bila povsod sprejeta z velikim zanimanjem. Poklonila se je tudi vojvodi Mišiču in se mu je zahvalila za dela jugoslovanske vojske. Imela je priliko, da se je poklonila tudi francoskemu grofu Begouenu, ki je v Parizu veliko pomagal za Prekmurje. Glede uprave je dobila v ministrstvih prepričanje, da so bile pritožbe prvih dni zasedanja le nesporazumljenja podrejenih organov.

Novo ljubljansko posojilo.

Deželna vlada za Slovenijo je dovolila mestni občini najeti 2 in pol milijona kron posojila, da se pokrije primanjkljaj v proračunu od 1. jul. t. l. do 30. jun. l. 1920.

Imenovanje v zdravstveni.

Prestolonaslednik je imenoval zdravstvenega nadzornika dr. Demetra Bleiweisa-Trstemškega sanitnim referentom VI, činovega razreda v Zdravstvenem odseku za Slovenijo in Istro.

Umrla je

Po daljšem bolehanju dolgoletna odpravitelja naših časopisov gospodična Amalija Bohinec. Blaga pokojnica je bila od l. 1889 v upravi naših časopisov in je skoro vso dobo zavzemala v njej vodilno mesto. Pogreb bo danes popoldne iz hiše na Dunajski cesti št. 17. Blagi pokojnici naj blažji spomin, rodbini pa naše iskreno sožalje!

Blok madžarskih katoliški.

Budimpešta, 2. sept. Pod imenom "Združena stranka katoliške Madžarske" blok združene stranke, in sicer katoliška narodna stranka, kršćarskosocialna stranka, kmetska stranka in stranka malih kmetov, je sklenila na predlog ministra Hillerja, da se zozirou na zadnje dogodke popplnoma spoji. Združena nova stranka bo že to sredo objavila svoj program.

Slovenci, ki imajo rojake v Ameriki,

naj jim takoj sporočijo, naj nikar ne kupujejo našega denarja [krona] v Ameriki, zakaj tam plačajo za 100 K od 4 do 8 dolarjev, tu pa se dobi od 48 do 52 za dolar. Potemtakem se dobi to 100 K za manj kot 2 dolarja. Jožef Sitar, Toplice, Dolensko.

Toča.

Iz Begunj pri Lescah nam poročajo: V petek, 22. avgusta zvečer je toča v naši in sosednih občinah neusmiljeno pobila vse pridelke na polju in sklatila z drevja. Turšica je zlomljena, proso ubito, a da kakor požeta.

Vestno zdravilo dela čudeže

Približno 30 let so živela Trinerjeva zdravila svetovno zaupanje in pripoznanje. To pa zato, ker si je vestnost in pravičnost izdelovalca dobila ugled pri odjemalcih. Toda povišanje cen vsem stvarjem je zadelo tudi nas, dasi smo se dolgo časa na vse pretege branili tega vkljub naraščanju cen pri izdelovalnem materijalu. Toda vojni davki so nas prisilili, da moramo nekoliko povišati cene. Vsa prijatelj Trinerjevih zdravil gotovo razume da mora vsled tega plačevati več tudi lekarnar. To je povsem neovrgljiva resnica. Toda vse bna Trin. lekovi ostane, kakor je bila, v gotovo zadovoljnost odjemalca.

Trin. Elix. of Bitter Wine.

Ima najboljše uspehe, ker ozdravlja bolezni. Devetdeset odstotkov bolezni izhaja iz ledca. Trinerjev Elixir čisti želodec in odstranjuje iz droba vse nabirajoče se strupe, ki so vzrok pomnoževanju bacilov raznih bolezni povzročujoče otrpnenja prebavnih organov. Trinerjev izdelki ne vsebujejo kemičnih snovi nego samo lečna grenka zelišča in naravno rdeče in sto vino.

Trinerjevo Grenko Vino, Trinerjeva zdravila se dobijo od danes naprej edino le po ekarnahin trgovinah ki prodavajo zdravila, ker je Trinerjev labretolij preobložen do skrajn moči v izvrševanju naročil za lekarnar in državne zaloge zato so prenalaj z naročili družih trgovce zdravili in lekar se geor želi kupiti Trinerjeva zdravila

TRINERJEV
LINIMENT

prodra do sedeža bolečin, zato hitro pomaga pri revmatizmu, nevralgiji, putiki, otrpanjenih udih itd. hitro in gotovo. Nadalje je izvršen pri izpahnenju, pretegnjenju, oteklinah itd., in pri drgnjenju po kopanju nog odzame utrudljivost. Naprodaj po vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin.

Antiseptika za zunanjo rabo, za izpiranje grla, ust, ran, prisadov itd. Do bi se po vseh lekarnah.

V najvišje priznanje na zadnji mednarodni razstavi v San Francisco 1915 in Panam 1916 so bila odlikovana naša zdravila z zlato kolanjo

JOSEPH TRINER,

izdelovalec

1333 — 1339 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

TISKOVINE

se izdelujejo v naši tiskarni najlepše in najceneje.

Naša tiskarna je PRESKRBLJENA Z VSEM POTREBNIM!

IZDAJAMO

neodvisen slovenski tednik

"SLOVENSKE NOVICE"

211-7th. St., Calumet, Mich.

Dolžnost vsacega Slovenca, ki ljubi resnico je, da se naroči na njega.

SLOV. TISK. DRUZBA

Calumet,

Mich.

Poslednji akt.

Povest iz literatovega življenja.
Spisal Ivo Trošt.

Prijetne je ogrevalo toplo solnce, veselo so prepevali drobni ptički, metalji in hrošči — vse je živilo in oživlo novo življenje — Branimir ni slišal ničesar. Zdelo se mu je, da je celo isti rjovec, le obupnosti in očitani, ki je noč dan hropel v njegovem spominu, obrnil v tem slovesnem, da najslavesnejšem trenutku svoj, po Branimirovi krvi hlepečki gobec strani in umolknil.

Branimir se je ozrl ponosno okoli, da biga ne motil kakšnega glas se v poslednjem hipu ne naha vse, kar je samo človeško — pozemeljsko. . . . Stopil je na kralo nad prepado v zijajočo globočino. Kakor v živih slikah — na kinematografu — mu je še enkrat zdrknilo ničevno minulo življenje mimo oči, življenje do prepada nad brezdnost. . . Začel je govoriti samemu sebi v bodrilo: „Nemuna igra, ki te nazivljajo življenje, jaz te zamučujem. Kaj si mi bilo, življenje? Dirka za kruhom. Ko sem mislil, da sem dosegel kruh, dosegel sem smrt. Zato ne izgubim s teboj, življenje, nič dobrega. Ako sem slabo gospodaril s tujim denarjem, je bila tega kriva družba, družba pa dobi svoj denar gotovo povrnjen; ergo — je družba še na dobičku. bom tudi jaz, ker ostavim neznanostno družbo in preganjajoče me dolgovce. . . Torej le k Nirvani, k Nirvani!“

In Branimir pogleda pod seboj v globočino, nastavi samokres — pok!

„Junaško si se boril, Branimir!“

Franc Dolgan je sedel nepremično za mizo in se tako vglobil v svoj koncept ter morda tudi v resnični kouse svojega trpljenja, da ni slišal, ko je nekdo že drugič potrkal na duri. — „Pok, poek, pok“, potrka tretjič.

Dolgan vstane in se mehanično odpravi odprirat. Njegove misli so bile gotovo še nad prepado. Odpre, in preden stopi — sam višji nadzornik Slanec z besedami:

„No, Dolgan, kaj ste res vi?“

Dolgan ni niti poslušal vprašanja. Naglema je bil pri blagajniški knjigi in hbrati je že imel v roki samokres. . .

„Hudnika! Ljudje božji! Na pomoč! Ta človek nori! Ne, ta človek sanja! Dolgan, pamet! Ali ste res spali.“

„Oprostite! Tam . . . je vse porušeno!“ Pokaže na mizi list, nastavi smrtonosno orožje na sence in sproži, da votlo zadoni po mali sobici. Hkrati je pa ležal — revolver za Dolganom na tleh, in ko ga je v gostem dimu mogel zagledati nadzornik Slanec, ga je pograbil za tresočo roko, dočim je Dolgan stal pred njim — živ, zapanjen, prepaden in brezupen, kakor obsojenec —

„Kaj vam je, Dolgan! Vi ste razburjeni! Čujte, kaj vam povem, da pomirite Vaše živce! Sicer sem vam namenil to povedati pozneje. Čestitam! Vaša povest „Moderne malike“, s katero ste pred par meseci konkurirali za nagrado, je — sprejeta in obdarušana s prav častnim honorarjem!“

In slančevno oko, dasi se je možu na licu še poznala razburjenost, ga je gledalo očetovalsko prijazno. Dolgan je pa zazijal z očmi, usti in nosnicami: „A . . . a . . . a . . . Torej!“

Končati ni mogel, samo pogled mu je uhal skozi še ne poleglim dim — na blagajniško knjigo.

V.

Kmalu po streli so prihiteli nekateri sosedje vprašati in gledati kaj se je zgodilo.

„Po nesreči se je gospodu,

Dolganu izprožil samokres!“

S tem jih je Slavec odpravil in svetoval Dolganu, naj gre za nekaj časa počivati; on da se povrne malo pred poldnem.

Nemo je slušal Dolgan. Slanec je odšel, ko je stisnil v žep nase naslovljeno Dolganovo pismo, in si je mislil: Zaduže, čase itak na živcih zelo bolni mož je nehal pravilno delovati. Škoda, škoda! Jaz sem nameraval z njim nekaj družega; on bi bil lahko sčasoma moj naslednik —

Tisto opoldne je sedel višji nadzornik Slavec v znani gostilni kjer je Dolgan preživel mnogo hudih časov. Čakal je juhe in poslušal, kako tolmačijo gostje-tržani današnji dogodek v pisarni užitniške naklade. Slavec je bil že pričel Dolganovo pismo in se je čudil razliki med splošnim in lastnim mnenjem ter ljudski sodbi to Dolganu.

„Mož je bolan na živcih“, opomni neki pivec v nasprotnem kotu svojega soseda. Temu se je pa zdelo potrebno pomagati:

„Ni nič drugače kakor v opazovalnici z njim!“

„Najbolje bo: naravnost v norišnico!“

„To je danes najmodernejša bolezen bolni živci.“

Posledjo opazko je pristavil debel, rdečeličen možiček, ki se mu je že na nosu razodevalo veselje do božje kapljice, a nikjer ne strah pred moderno boleznijo.

Slavec je ugibal, da misli Dolgan, poslavljajoč se v listu od njega in govoreč o sramoti in goljufiji, gotovo le sam svoj razdor s svetom; ali pa je njegova sramota fikcija. . . . Natančneje mu namreč stvari ni bil razložil niti v poslednjem pismu. Žato ni mogel Slavec navzlic svojem obilnemu dušeslovstvu znanju in poznavanju nikakor do dna Dolganovem vedenju.

Gostje so pilali juho, pogledovati iznad širnih krožnikov drug drugega, zlasti tuje in med tuji Slaveca, ter mislil na bližajoče praznike s kratkimi opazkami Dolganovega dogodka, in neki sloki diurnist je v svoji prebujni domišljiji in domišljavsti trdil, da ima revident Dolgan gotovo morilsko manijo že v krvi. Zato bi bilo na ametneje — je dogal najmlajši sluga Justiceja da ga orožniki uklenejo in zapro.

„Evidnost je dobra mast!“

Kar stopi v gostilniško sobo Dolgan sam. Oblečen nekoliko bolje nego po navadi, je korakal mirno, skoraj skoraj skromno. Oko mu je opazovalo svet milo, a samosvestno, ne izživajoče. Iz njega je odsevala zadovoljnost mir, zaupnost in odločnost. Diurnistu je baš vsled tega srce z dokazi vred zlezlo navzlic „previđnosti in najboljši masti“ glede Dolganove boleznine nekam doli nizko, nizko pod mizo. Sicer vedno preglasni pisarček je molčal, Dolgan je pa samosvestno stopil k Slavecu in ne da bi vprašal dovoljenja, prijateljski se mu nasmehnil, mu voščil običajni „dober tek!“ ter sedel poleg njega. Gostje so se natihem čudili, in Slavec se je nekoliko boječe umeknil nekdanjemu učencu.

Nestrpni molk je tlačil kakor mora še nekaj časa vso družbo, in Slavec je pogostoma skrivaje opazoval svojega tovariša, če je še normalen. . . . Vse to ni Dolgana vznemirilo ni najmanj.

„Kdaj pravite, gospod, da izide moja povest?“

Slavec se je oddehnil in primaknil stol nekoliko bližje. Vsekakor se pred novim letom! Hoteč ga še bolje pomiriti pristavi nekoliko glasneje: „Vi ste resnično mojster, gospod Dolgan. Toliče nagrade ni še kmalu prejel kak pisatelj med Slovenci! Vnovič čestitam!“

Med občinstvom po sobi se zač-

ne šepet: „Aha!“ Od sreče se se mu je zmešalo. Glejte, glejte no! Tudi sreča škoduje!“

Dolganovo umerjeno vedenje je najprej zbudilo prejšnje zapanje Slaven, njegov duhoviti pogovor z njim najnovejših pojavih v domačem in svetovnem slovatvu pa ostalim gostom. Začeli so počasi ostavljati sobo s prepričanjem da je njegovo jutranje vedenje zagonetka, ali je pa Slavec zagonetka, ki stvari ni naznanil in občuže celo prijateljski z Dolganom.

To je stutil tudi Dolgan. Ali njemu so se prijazne smehljale oči, kakor mavrica po divjajoči nevihti. Slavec se obrne dobrohotno k njemu kakor oče k sinu.

„Hvala Bogu, da ste ostali živ in zdravi, da boste mogli uživati sad svojega uma!“

Dolgan se je hvaležno nasmehnil.

„Hvala vam za Vaše prijateljstvo, gospod nadzornik. Vi ste“

„No, no, nikar preveč hvale!“ je hitel radnostno Slavec. „Rad Vas imam, in veste, da sem se že davno zanimal za Vas!“ Dobro mu je delo namreč, da je bil Dolgan njegov tako vrlo uspešen učenec.

Začela sta prav zaupno kakor nekdanje dni. Prejšnje vznemirjenosti ni bilo niti sledu na Dolganovem licu. Kako da se ni med njima dogodilo ničesar, je stopal potem z nadzornikom po službenih opravilih in ga prašal zvečer že utrujen in nekoliko boječe, če bo pregledal tudi zadružno blagajno.

„A, kaj še? Tega mi ni prav nič treba. Saj jo vodite Vi?“

Dolgan je prikimal neodločno.

„No, potem upam, da je v najlepšem red. Za željno penzijo itak ne bo še dolgo niti — kvasu ne.“

Dolgan bi bil najrajši jezo stisnil obe pesti in na vso moč udaril po mizi, da bi kozarci zvenčali do stropa in skozi strop: ustnice bi si bil pregrizel in brke so mu v ta namen že lezle med podobenke.

To pa le za hip. Ko se je spomnil, da takoj lahko založi ves primanklaj, kadar dobi priznano nagrado in da mu še nekaj ostane povrh, ga je minila tudi jeza in nestrpnost. Objel bi bil Slaveca, objel ves svet. . . . Začel se je sramovati, da se je zjutraj tako preneglil in vedel tako nespametno. Hkrati mu je pa vendar srce veselo poigravalo, da je pa je zmagal ovire in zmagal še lepše nego njegov junak iz romana „K Nirvani“, katerega je pa sklenil v tistem trenutku vsega predelati in tudi prekriti v roman „Od prepada — do slave!“

In on sam začne drugačno življenje.

Slavec je pogledoval po strani svojega spremljevalca, ki je bil nenavadno zgovoren in vesel, rekel je tudi on vmes katero in se mu celo pomagal smejati, a vprašati, kaj je bil pravi vzrok njegovemu vznemirjenju zjutraj, se ga vendar ni upal.

„Moderne malike“ je kritika sprejela zelo pohvalno, a še pohvalneje Dolganovi nekdanji tovarši hvalivci — pivci. Ti so hoteli roman povzdigniti med prve pojave svetovnih literatur, pa ga niso, ker jim ni hotel Dolgan nič plačati za to. Malemu Puntariču se je vsled tega kadilo do konca in kraja. Ko bi se ne bal, da mu bo Dolgan delal sitnosti v službi, bi mu privoščil — to je trdil javno — da bi dobil pohlepno Lino za soprogo. Pa možiček se je bal sitnosti in se postavljaj med tovariši samo z izgovorom:

„E hej, ko bi bil jaz on, bi se pokazal drugače! E hej, to bi videl! Vino bi teklo od mize, mi bi padali pod mizo, mi bi padali pod mizo. . . .“

Tovariši so se mu smejali kako-

vslej in si namigavali skrivaj, da sam povprašuje za Lino. Toda Lina se je dotlej že izgubila za dragocenimi nakiti nekam med svet, kjer bi je ne pogledal nihče izmed prejšnjih znancev. Tudi Puntarič je vihal nos, vzdihoval po nekdanji Lini, po zginoli penziji, po nekdanjih časih in po nekdanjih pijačah na Dolganov račun. Ko se je odobrovljal, je ljudem preokoval boljnih časov ter jim prihodnje dobrote opisoval s sladkostmi, po katerih je zaman vzdihoval on sam. Dolgana pa ni hvalil več.

Zastran tega je vendar Dolgan mirno pisal in pisal še marsikajero povest. In dasi njegova slava ni segala prav do neba, si je vendar siehern dan bolj laskal sam, da njegovo ime ne ostane tako pod nič v literaturi Tudi delo „O prepada — do slave“ je kmalu izšlo, in kritika ni bila najnengodnejša.

Gospod Slavec je ostal Dolganu zvest, očetovalski prijatelj. Nekoč sta sedela zopet skupaj v gostilni. Zatapljala sta se v same slovstvene pogovore, in Dolgan je pri njik kdove kolikrat popravlil nanosnih, katerega je bil začel nositi po poravnem primanklaju v društveni blagajni. . .

Slavec je bil izredno dobre volje. Poklical je celo steklenico črnega in končno povedal Dolganu, da ga ne bo nadzoroval več, ker je dobil mirno. „Zatorej še zadnjič v našem stanu živio, gospod Dolgan!“ Oči so se mu prijazno svetile in roka se je bližala Dolganovi kupici. —

„Gospod nadzornik! To je zame posebna čast, a povedal sem vam, da sem zelo oborožen proti hvali in graji. Bog živi Vas tudi v pokoj, dasi Vas bom zelo pogrešal. „Ne boste me ne! Vedno vam bom zvest svetovavec.“

In zazvenčali sta kupici, zazvenčali sta vse drugače kot nekdanj, ko je še Dolgan s tovariši popival in mlatil prazno slamo in poslušal neslano hvalo.

Pozro je že bilo, in gostilničar bi bil najrajši opozoril gospoda na policijsko uro, pa se je bal zamerni se odličnima gostoma ter si je pomagal samo s brezpomembnim hrkanjem in požiranjem slane. Dolgan in Slavec sta govorila, kakor da se nista videla že pol veka.

Slavec mu je ponudil pobratinstvo in šepetaje povedal, da je že dognana stvar o njegovem imenovanju — višjim nadzornikom, kadar pojde v pokoj on — njegov svetovavec in rešitelj, k o je pristavil:

„Da boste imeli — a da boš imel, gospod pisatelj, več več časa in tudi več denarja za napredovanje v hramu božabstvene umetnosti!“

„Srčna hvala, prijatelj, za vse; samo kadilo se me ne prime več!“

Oba sta se smejala in se jela odpravljati.

Uredništva raznih listov pozneje sicer niso bila več preplavljena z Dolganovimi spisi, a tudi nazaj jih ni dobival več celo koše, spisal je pa Dolgan — kadar je ntegnil in čutil resnično potrebo — pisal dobro. In kadar je sedel ter prijel za pero, se je hvaležno in zadovoljno nasmehnil ob spominu, kako se je bil nekoč pripravil, da opiše poslednji akt akt svojega življenja drame. To je bil — je priznaval na tihem — res poslednji akt v trpljenju, lahkomišelnosti, uživanju in praznem blasthanju po slavi in poveščovanju, v njegovem pametnem treznem in pravišljivevem življenju pa ni bil poslednji. Društvena blagajnica in njegov revolver pa nista nikdar več prišla v sovražno dotiko.

(Konec.)

Denarno Stanje

First National Bank of
Calumet

Ob sklepu poslovanja 4. marca 1919

Sedaj je čas

Da prihranite del svojega zaslužka s tem, da ga naložite. Mi Vas vabimo, da napravite našo banko Vaš hranilni dom.

Z 1.00 dolarjem lahko pričnete varčevati.

Prinesite k nam Vašo zadolžnico Svobode -Liberty Bond- in mi jih bomo spravili za Vas BREZPLACNO.

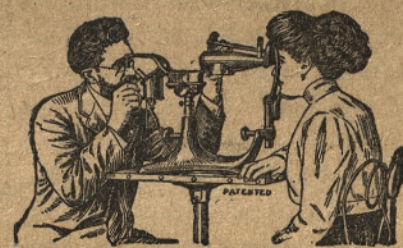
Naše veselje je Vam ustreči.

Prva narodna banka v
Calumetu.

Celotni Stan

Finske vzajemne
zavarovalnice
v Calumet, Mich.

Od časa organizacije 1860
Število zavarovalcev . . . 3,297.00
Sedanja rizika zavaroval-
nine 3,729,959.00
Dividenda izplačana čla-
nom 320,172.68
Požarne izgube . . . 151,250.42
Vrednost v gotovini . . 206,263.48

Ali potrebujete očala?

Ak^o jih da, oglasite se pr nas m
mamo stroj za pregled in poskus
mi, z katerem natanko preišče-
oč oči, preden uredimo očala.

Zraven tega imamo vedno v
zalogi popolno izbirko zlatnine,
ur, stenskih in žepnih, prstanov,
rožnih vencev, peres in raznih
druzih draguljev.

Obiščite nas vedno na starem
mestu.

A. Fahlen & Co.

32 peta cesta Calumet, -Mich

Naraščaj denarja v zadnjih sed-
mih letih.

1912	127,284.81
1913	129,067.45
1914	140,991.97
1915	156,150.60
1916	159,020.74
1917	179,829.38
1918	206,263.48

DIREKTORJI:

Henry A. Kitti, predsednik, Oscar
Keckonen, podpreds. John Waat-
ti, tajnik, O. K. Sorsens, podtaj-
nik, Jacob Utti, blagajnik, Al-
bert Tapani, pom. blagajnik, I
W. Fridmodig, glavni, upravitelj
Mat. Lohela in William Johnson,
dbornika.

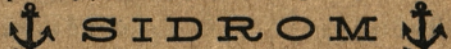
HITRA POMOČ

Oslablost vsled pretežkega dela, izdelanost, okoreli sklepi in mišice, slaboten
hrbet, pretegnjenost iz izpahnenje, temu ja lahko hitro odpomoči s takojšnjo uporabo

PAIN-EXPELLERJA

„Prijatelj v potrebi“

Družine, ki so enkrat spoznale njegovo zdravilno moč, ne bodo več brez njega.
Samo en Pain-Expeller je, in v vaše varstvo je opremljen z našo tvorniško znamko

Če nima zavojček te tvorniške znamke, ni pristen in ga zavrnite. 35 in 65
centov v vseh lekarnah ali pa pri

F. AD. RICHTER & CO., 326-330 Broadway, New York

SLOVENSKE NOVICE.

Isti za Slovence v severozapadu Zjedinjenih Držav.

Izhaja vsaki petek.

Izdaja

SLOVENSKO TISKOVNO DRUŠTVO

na Calumetu, Mich.

NAROCNINA ZA AMERIKO:

Za celo leto \$ 2.00
 Za pol leta \$ 1.00
 ZA EVROPO IN DRUGO INOZEMSTVO:
 Za celo leto \$ 3.00 ali 15 K.
 Za pol leta \$ 1.50 ali 8 K.

Posamezni iztiski po 5 ct.
NAZNANILA (advertisements) po dogovoru. /
KOPISI se ne vračajo.
DOPISI brez podpisov se ne sprejmejo.
 V slučaju preselitve iz jednega v drugi kraj
 naj se nam blagovito naznaniti staro bivalje
 in se v naročninah doplačajo pod
 stavkom:

Slovenian Publishing Co.,
 211-7th Street,
 Calumet, Mich.

"SLOVENIAN NEWS."

Published every Friday at Calumet, Mich. by
 the "Slovenian" Publishing Co., 211 7th St.
 Calumet, Mich.
 The only Slovenic paper in the Northwestern
 part of the U. S. of America.

SUBSCRIPTION \$2.00 per year.

The best advertising medium for Michigan
 Indiana and other Western States.
 Advertising rates sent on application.
 Entered at the Post Office at Calumet, Mich.
 as second class matter.

Telefon 60.

CALUMET IN OKOLICA.

— V soboto sta v slovenski cerkvi dva para sklenila zakonsko zvezo. Mr. Jacob Grahek je poročil Mrs. Katarino Butala, oba živeča na Waterworks cesti. Ženin je rojen Calumetčan, nevesta, ki je hči pokojnega Sebastijana Vidoš, in vdova po ranjencu Mike Butala je bila rojena na Griču, fara Černomej. Mr. Ignac Lovretič in Mrs. Mary Kloubčar sta bila prič. Mr. John K. Greutz iz New Allouez pa ši je vzel za življensko družico Mrs. Margaret Sterbentz roj. Rom. Nevesta ki je bila rojena v Kovčevi vasi, fara stari Trg je prišla iz Brown, Iowa, kjer je s svojim pokojnim možem živela na farmi. Pred leti je bivala na Dollar Bay, Mich. Mr. John D. Greutz in Mary Greutz iz Ahmeeka sta jima tovariševala. Bilo srečno!

— V Chicagi, Ill. se je poročil zadnji soboto mladi Calumetčan, Mr. John Sunich, sin Mr. in Mrs. Mike Sunich iz sedme ceste. Njegova izvoljenka je Miss Annie Požek iz Chicage, s katero se je seznanil letos poleti ko je prišla z njegovo sestro na obisk na Calumet. Na mnoga leta!

— Mesto Hancock je zopet zadela težka izguba. Ravno mesec nazaj je preminul župnik ondotne irske cerkve, zadnji petek v jutro pa se je neizprosna smrt oglasila v bolnišnici sv. Jožefa, ter ugrabila Mater "Liguori, predmoko usmiljenih sester sv. Jožefa. Pred petimi leti je zadel častito usmiljenko mrtvoud in od onega časa je vedno hiral, dokler je ni smrt v njenem 72. letu starosti pretrgala nit življenja. Pokojna sestra je bila rojena na vzhodu, v špansko-amerikanski vojni je služila kot bolnišnična strežnica na bojnem polju. V redu šolskih in usmiljenih sester sv. Jožefa je bila 48 let. Na Hancock je prišla pred dvajsetimi leti, kjer je z velikimi žrtvami sezidala novo in moderno bolnišnico sv. Jožefa, ki je edini katoliški zavod te vrste tostran Marquettea. Poslojpe in oprava bolnišnice je stala \$125,000, zadnji dolg je blaga pokojnica izpla-

čala zadnje leto. Zavod je pristen vsakemu, katoličanom kakor tudi drugovercem. Za njo žaluje ena sestra v New Yorku, ki je članica reda Srca Jezusovega in dve sestrični, ki ste v istem redu kot je bila pokojna. Pogreb se je vršil zadnji popoldne iz cerkve sv. Patricka. Udeležilo se ga je poleg vseh mesčanov mesta Hancock brez razlike vere ni narodnosti tudi mnogi občinstva iz drugih delov Houghtonskega okraja, ker pokojna je bila povsod dobro znana radi svoje prijaznosti in postrežljivosti. Naj ji sveti večna luč!

— Zadnji teden v četrtek zarana je smrtno ponesrečil v rudniku št. 16, C. & H., finski rudar Gustave Ranta iz Caledonia ceste. Padajoče kamenje ga je na mestu usmrtilo. Star je bil 57 in je delal za C. & H. družbo 27 let. Zapuščal je vdovo in dva otroka.

— Isto jutro je zadela smrtna nesreča Petra Banovskega, ki je bil zadnjih šest let motornik na podzemeljskih električnih karah v Champion rudniku. Nesreča se je zgodila natančno, da je pokojni prišel med karo in steno. Kako da je padel iz kare ne zna nihče, ker ni bilo očividcev. Našli so ga mrtvega na tračnici. Star je bil 35 let in je bil zelo priljubljen v celi okolici. Zapuščal je dve sestri v Chicagi, ki sta prišle na pogreb.

— Prostovoljno je šel v smrt 46 let stari John Leino iz Painesdale. Živel je v enem ondotnih Boarding hiš in ko ga en večer ni bilo do devete ure domov, je njegov tovariš, ki je bival v isti sobi, takoj sumil, da ni nekaj prav. In res je našel na mizici mal papirček, na katerem je Leino zapisal, da se je šel obesit. Prijatelj je vzdignil alarm in vai boderji so šli na iskanje. Sled v svežen snegu jih je peljala v bližnji gozd, kjer so našli truplo samomorilčeve viseti na nekem drevesu. Kaj je nesrečneža, gnalo v prostovoljno smrt se more dognati.

— William Kaiser je odložil načelnitvo pristoje požarne brigade na Red Jacketu. Naslednik mu še ni izvoljen.

— O pogrebu pokojnega Filipa Gorupa, urednika Amerikanskega Slovenca, poroča ta list sledeče:

Pogreb našega pok. Fil. Gorupa se je vršil v sredo zjutraj ob veliki vdeležbi mnogih znancev in prijateljev. Župnik Plevnik je daroval slovesno črno peto sv. mašo z leviti, Rev. Ažbe iz Waukegana je bil diakon, a Rev. Saloven iz La Salle pa subdiakon. Rev. Sojar iz So. Chicage je stregel pri maši in obredih. Pevski zbor sv. Cecilije pod vodstvom Mrs. A. Nemanich je zapel pred pogrebom "Nearer My God To Thee". Po sv. maši je zapel mešani cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. M. Ovenka "Jamica tih," itd. Ravnotejstvo Amer. Slovenca je nosilo pokojnika k večnemu počitku. Med številnimi šopki in vencji je bilo opaziti one od pevskega dr. sv. Cecilije, Amerikanskega Slovenca in oboja naše tiskarne, kakor tudi od uslužbencev Jos. Treiner & Co. iz Chicage, kjer je v poslen pokojnikov brat Karel Naša tiskarna je bila do vpoldan zaprta, ker se je so oboje udeležilo pogreba. Končana je zdujna pot blagega pokojnika. Naj mu sveti večna luč! Na svidenje nad zvezdami!

— Sedaj ko bode prenehala vsaki čas plovba pripravljajo se tudi operatorji na brezžični postaji na Tam. Junior da otidejo na druga jim odkazana mesta ki jim jih odloči mornarski oddelek. Od zčetka vojne po do sedaj je bila postaja pod državno kontrolo in kakor je videti iz raznih okolščin ni vrjetno da bode vrnjena privatnim lastnikom.

Po odhodu tamošnjih uslužbencev bode prevzel oskrb postaje tu bivajoči električni usluž-

benec M. G. Ells.

—Township treasurer William Jenkins bode začel pobirati 1 Decembra davke za Calumet-ski okraj v navadnem mestu v Merchants & Miners Banki.

— V torek točno ob enajsti uri predpoldan oglasili so se zopet v našem mestu vsi zvonovi in parna piščali v spomin obletnice ko je nehala teči kri v svetovni vojski. Za vsacega treznomislečega človeka ki ima le kaj srca in pameti je bil to gotovo svečaven trenutek. Ako pomislimo koliko žrtev, škode in nesreče je povzročila nesrečna vojska gotovo bomo hvaležni! Vsigamogočnemu da je odvrti od nas trdo roko z katero kaznuje trdovratni človeški rod.

—Gospodična Ana Fabich ki je bila v službi pri tvraki McLogan & Pierce je resignirala svoj prostor kot klerkinja v omenjeni prodajalni.

— V soboto popoldan dobili so telefonsko poročilo v sheriffov urad na Houghton, naj pridejo takoj na Sheldon St. "čes" da tu leži neki pijanec! Pomožni sheriff Sullivan otide nemudoma na lice mesta kjer najde v nezavesti ležečega Mika Metz iz Ontonagon. Ko ga pregleda, vidi da mož ni bil pijan nego nezavesten, zato ga rahlo pebere in izroči v Hancock javno bolnišnico. Dr. Labin bolnika pregleda in vipi da je siromaka zadela kap. Navzlic zdravnikovih trudu je drugi dan mož izdihnil. Res čudno kako hitro se dandanes obsodi človeka za pijanca.

— Miss Kate Kump ki je bila dalj časa v službi v Paulsonovi pekarni na vogalu pete in Elm ceste je nastopila službo v Federal pekarni v poslojpu gospoda Marko Šterka.

— Tomaž Danbit litvinec star 22 let je bil smrtno ponesrečen 8 t. m. v Victoria rudniku. Danbit je prišel iz Minneapolisa štiri dane pred nezdgo potom neke delavske agencije. Okolu poldana se je izrazil proti nekemu sodelavcu da mu ne uigaja delo v jami ker se mu zdi nevarno in ko zasluži dovolj za pot misli odriniti od tukaj. Nekaj ur kasneje padel mu je kamen na glavo in bil je na mestu mrtve. Supritendent je nemudoma brzojavil nezdgo bratu umrlega ki se nahaja v New Yorku. To je bil prvi smrtni slučaj v Victoria rudniku v treh letih.

—Martin Burear ima čast da je pripeljal prvi lovski plen na Calumet to sezono. V pondeljek je prišel iz lova v bližini Winone in pripeljal z sabo jelena ki je tehtal 190 funto v. Častitamo na lovski sreči.

—V okrožnem sodišču Gogebie County sta bila obsojena dva finca iz Calumeta na 300 dol. globe ker sta skušata vtihotapiti 12 zabojev viske v suhi Michigan.

—Da imamo med našimi rojaki na Calumetu precej dobrih lovec nam potrjuje dejstvo da pride vedno katera srna v slo-

venske domove. John Lamut iz Tamaraka in John Weiss iz Yellow Jacketa sta pripeljala vsaki eno iz Kewenaw John Plantz iz Tamaracka in Geo. Mihelich vaski eno Ewen Mich. Nepričakovani snenži iz vihar, ki ga smo dobili v sredo jutro je prekrizal mnogim lovecem račune ki so šli z avtomobili na lov v Kewenaw Co.

— Lovci v bakrenem okrožju hodijo in se vozijo na lov kar v celih trumah. To pa gotovo zaradi tega ker splošno mnenje je da bode letos najbrž zadnja sezona za nekaj časa v bodoča. Resnica je da je precej srn v Houghton, Kewenaw, Baraga, Ontonagon in Gogebie okrajih, toda ako bi vsaki lovec ki je šel ta teden nad nje dobil eno, dvomimo da bi še katera ostala za plemé za prihodnje leto.

County clerk zatrjuje da je vprašalo več tujecev kakor pa domačinov za licence na srne. Večina teh je iz dolnjega Michigana.

— Uradniki in uslužbenci raznih parnikov ki prihajajo na Houghton in Lake Lindon, so začeli jemati slovo od znancev in prijateljev tu na okolu, ker, kakor pravijo se bode letos skrajšal čas plovbe na velikih jezerih za več tednov, to pa zaradi pomankanja tonaže, ki se sekrcila v sedanjih štrajkih.

V cerkvi Sv. Ane na Chassel ki je bila zaprta nekaj časa začela se je zopet služba božja v Sredo 12 t. m. Prvi govor bode imel Very Rev. Deau Barth L. L. D. rektor župnije Sv. Patrika iz Eskanabe. Cerkev je bila vseskozi pronovljena da zgleda kakor nova. Kakor slišimo bode stal popravek čez pet tisoč dolarjev.

Izgubljena!

— je bila listnica v torek med Red Jacket in Tamarackom, v kateri je bilo med dve in tristo dolarjev papirnatega denarja. Gdor jo najde naj jo blagovoli vrniti na 4098 E. Cone St. Yellow Jacket za kar dobi primerno nagrado.

V Vašo korist je!

1. Ali ste si zavarovali vašo hišo in pohištvo proti ognju.
2. Zavarujte si svoje življenje, da preskrbite sebe in svoje deca.
3. Sedaj je čas, da se vpišete v Detroit & Northern Michigan Building & Loan Association, stavbinsko in posoiilno društvo, ki vam daje največje obresti od vašega denarja in ga lahko vzdigno kadar koli hočete.
4. Ak hočete iti v staro domovino, se prej oglašite pri meni, osebno ali pismeno.
5. Pošiljam denar v staro domovino po dnevnem kurzu, hitro in sigurno. Jamčim za vsako pošiljatev.
6. Notarski urad za vse posle. Dajemo vam nasvete o katerikoli stvari bodisi potom poštelali ako pridete osebno v naš urad.

Lukas Stefanac
 428 Pine St.
 Calumet, Mich.

Postrezba.

V našem podjetju se držimo starega običaja postrezbe. Knam je dobrodošel vsaki ki ima kakove si bodi finančna vprašanja za razmotrivati z nami. Naš svet jim je vedno na razpolago. naši ura dniki dniki se trudijo vsacemu streči in vsaki je dobrodošel k nam. Posebno naš svet in navodila so vedno na konservativnem potu. Konservativni ideal so bili začetek in so veljavi sedaj v tej Banki.

Dajte nam priložnost in sprevideli bode da Vam smo v uslugo v raznih ozirih.

Prva Narodna Banka

Odprt vsako soboto večer.

NA LAURIUM

SLOVENSKI POGREBNIK in PRAKTIČNI

MAZILEC -Embalmer-

Se priporoča Slovincem in bratom Hrvatom v slučajih pogreba. Točna in pravilno postrezbo Vam jamči naš obveznani.

PETER MADRONICH.

415 Šesta cesta Phone Štev. 313. Calumet.

Placujte le z čekom

Začnite osobni čekovni promet in plačujte vse račune z čeki. Podpisan ček je ravno tako veljaven kakor pobotnica. Denar ki se nosi po žepu je prej zapravljen ter se tudi lahko zgubj.

CALUMET STATE BANK.

Calumet, Mich.

Pogrebni zavod

Calumet Mich.
 Na Calumetu 24 let

JOHN R. RYAN.

W. E. Steckbauer

je največji na Calumetu ter dobro znan med Slovinci. Priporoča je v slučaju potrebe, istotako za krste in ženitnine.

Izdelovalec

UMETNIH SLIK

201-6. cesta Tel. 25

Cor. 5th Oak Cesta

Severova zdravila vzdrzujejo zdravje v družinah.

Dober liniment.

Menda ni potreba naglašati posebej in tolmaciti kako priporočljivo je imeti na roki steklenico dobrega linimenta za zunanjo uporabo v slučaju hitre potrebe — in tukaj ni nobenega boljšega za te reči kakor

Severa's Gothard Oil

(Severovo Gothardsko olje), ki je znano kot jak sovražnik proti vsem lokalnim trganjem in bolečinam. Priporočljivo je za revmatizem, lumbago sejatiko, proti oteklinam, bolečinam v križu ali otrpljenju udov in mišičevja. Na prodaj v vseh lekarnah. Cene 30c in 2c davka ali 60c in 3c davka.

Lično urejeni
 Palm Garden

Na razpolago vedno svež candy, fine smodke, prava avropejska kava, razne mehke pijače in lahke lunch.

Priporočam se rojakom v obilen obisk.

Peter Majhor,
 lastnik.

Calumet, osma cesta.

Pozor, Cecho-Slovaci!
The State Bank

Vam dava priložnost kupiti večjo svoto čeho - šlovaških kron po sedanji nizki ceni,

100 kron\$ 3.20
500 kron 16.00
1.000 kron 32.00
2.000 kron 64.00
5.000 kron 160.00
10,000 kron 320.00

POŠILJAJTE!

Danes, ne jutri, jutri bodejo cene mogoče višje. Ne odkladajte! Vaši sorodniki so v sili. Pošljite jim denar skozi nas in svesti bodet! da bode poslan točno in redno. Pošljites denar v registrovanem pismu potom poštnega ali express Money Order.

Ne zabite da "The State Bank je ena največjih, najbogatejih in najsigurnejših bank Zjed. Državah, ki ima več ko 100,000 vlagateljev in več ko \$65,000,000 prometa.

Za nadaljo informacijo pišite na

The State Bank

376 Grand Street New York, N. Y.

W. F. SEVERA CO.
 CEDAR RAPIDS, IOWA

SLOV. KATOL.

PODP. DRUŽBA.

Vstanovljena 3. marca 1915
na Calumet, Mich.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: John Spreitzer, 218 Oak St. Calumet, Mich.
Podpreds.: John Gazvoda, 509 Tam St. Laurium,
Tajnik: Math F. Kobe, 420 7th St. Calumet, Mich.
II. taj.: Jos R. Sedlar, Lindin Lake Ave. St. Laurium
Blagajnik: Jos. Scheringer, Oak St. Calumet,
Duhovni vodja: Rev. L. Klopčič, Calumet,

NADZORNIKI:

John D. Puhak, 2140 Log St. Calumet, Mich.
John Gosenca, 4055 Elm St. " "
Matt Sustarich, Osceola St. Laurium

POROTNI ODBOR:

John Sustarich, 420 Osceola St. Laurium, Mich
Matt Straus, 2409 B St. Calumet
Jos. Vardjan, Dollar Bay, Michigan.

VSA pisma tikajoča se nradnega poslovanja pošiljajo naj se na glavnega tajnika družbe.

VSE denarne pošiljatve pa na blagajnika družbe.

VSAKA katoliška družina naj skrbi, da so njeni udje, člani Katoliške Podporne Družbe, kakera bude zanje bratovsko skrbela ob času nesreče, poškodbe ali bolezni. Natančnejša pojasnila se dobijo vsaki čas od glavnega tajnika.

Družbino glasilo so "Slov. Novice."

Naznanilo Asesmenta.

Članstvu Slov. Kat. Podp. Družbe se stem uradno naznanje, da je Assess. št. 11 za mesec Nov, 1919 natožena doklada v znesku 50c za vsacaga člana in članico. Ta znesek potreben je v stroškovnem skladu za poslovne stroške v stroškovnem skladu za poslovne stroške M. F. Kobe gl. tajnik.

Naznanilo.

Članom in članicam S.K.P. Družbe tem potom uradno naznanjam, da 3. redna konvencija Družbe dne 4. Nov. t. l. sprejela novo lestvico katere sezahveva od državnega zavarovalniškega, delka. Po tej lestvici poslujejo druge organizacije že več let in v dotični zakoni postajajo vedno strogeji za organizacije se jim moramo pokoriti. Z to spremembo bode mogoče Družbo takoj Incorporirati in izdati članstvu Policy. Poslovanje z novo lestvico prične se 1. Januarjem 1920. Z istimi dnevom pridejo v moč vse spremembe, ki so na imenovane konvencije kateri bodejo Gotovo, da vsak član odloži, da so naši dosedanj asess. bili nižji od drugih in da nes- noprotovali državnim zakonom. Z bratskim pozdravom do vsakega člana ostajam Vaš sobrat

M. F. Kobe gl. tajnik.

continued on front page.

Foreign-Born Un-Americans.

The fourth class, the un-Americanized foreigners are more to be pitied than censured. They would be better if they knew how, and they would try to live up to ideals they had any. They sow seeds of discontent and reap the fruits thereof. They are the little foxes that spoil the vine, for they would tear down institutions and govern- ments whose basic principles they have brought of. If placed in the garden of Eden they would be satisfied. Ignorance, in most cases is the root of evil. In given cases, they may outgrow their interest in anarchism and their children will probably teach them the error in their ways. Very often there is seen among them an awakening or new birth to higher and better principles. When that time comes, and they see the synthetic attitude held by the true Americans, they have faith to grasp and hold the friendship extended to them.

Must Bridge the Gulf.

To bridge the gulf existing between these elements is the work of the Community workers. All those who are interested must have the real desire to help, a sympathetic understanding, and infinite patience. In working out the program, the organizers and workers must never lose sight of the fact that "the letter killeth the spirit giveth life." The letter reaches the foreigner the words of the constitution, and the language is written in. The spirit says I believe that the constitution is a sacred document." The letter of the law is to know the duties of citizenship; the spirit says, "I believe that to be a citizen of the

United States is a wonderful and enviable privilege'. The letter teaches the meaning of the Star Spangled Banner; the spirit assures us that it pledges liberty and justice to all. The letter is to know the history of the United States the spirit that all its wars, all its struggles and all its aims were for righteousness.

Patience is necessary.

It will take time before all people of every race and every creed understand and practice Americanism, but not that the national conscience is awakened and stirred, the efforts will be more united. Do not be discouraged if you may not seem to reach the ones who need it most. You will meet with indifference and even opposition from many whom you think should cooperate with you. However, do not let these dishearten you. It is a worthy enterprise and if not this generation, then surely the next will see a United America and reap the benefits thereof.

Cene ameriškega premoga v Reki.

F. L. G. S. Jugoslav Bureau. Nekoliko trvdk v Reki ki avazajo premog, so bile že od dalje časa v dogovori z ameriški eksporterji premoga z namenom, da dovažajo ta ameriški produkt na naš trg. Najnižja cena, ki je je bilo mogoče dosežati, je znašala \$38.75 za tono, c. i. f. Reka, to je cena po prihodu v Reko, vstevši vse stroške plačljiva proti prezentaciji dokumentov v Philadelphia. Naslednja najnižja cena je bila \$40 za tono, c. i. f. Reka, plačljiva proti dokumentom v Reki. Neka angleška trvdka je kvotirala ameriški premog \$6. na na tono f. o. b. New York (to je

stevši stroške do New Yorka) in \$28. za tono za prevoz na angleških ladjah od New Yorka do Reke; potem kakem bi stal ameriški premog po prihodu v Reko \$34.

Eksporter ki je obvestil ameriški konzulat o teh angleških cenah, je dostavil, da francoske in angleške tvrdke dajejo kredit do dvanaestih mesecev na podlaga sedanje menjalne vrednosti denarja. Ta okolnost omogočuje reske tvrdke, da trgujejo kar bi bilo drugače nemogoče. Smatra se, da bo tekom 12 mesecev valuta stal na trdni podlagi in da bodo krediti ustanovljeni v vseh glavnih denarnih središčih.

Amerikanka med Jugoslovanskimi otroci.

F. L. G. I. S. Jugoslav Bureau.

V zvezi s pomožno akcijo, ki jo American Relief Administration European Children's fund vrši v Jugoslaviji, American Jugoslav Relief objavlja sledeče;

Miss Malvina Hoffman, kiparica mednarodnega slovesa in podpredsednica American Yugo-Slav Relief-a, se je pred kratkim vrnila na svoj neyvorški dom po obširnem inspekcijskem potovanju po vsej Jugoslaviji.

Miss Hoffman je obiskala vsa glavna mesta v Jugoslaviji in toliko kmetskih občin, kolikor jih je mogla doseči. "Potovanje po nekaterih delih Jugoslavije", pravi Miss Hoffman, "je silno težavno, kajti skoraj vse železnice se nahajajo v slabem stanju in pomanjkuje dobrih lokomotiv. Ko so Avstrijci siloma zapustili deželo, so vničili vse mostove. Na nekem mestu so nas opozorili, da se ne moremo nikakor peljati z avtomobilom onstran globoke reke ker ni nikjer v celam poteku reke nikakega mostu. Ker pa smo hoteli vendar dospeti onstran reke, smo končno našli šepavo brv, zgrajeno za silo, preko katere smo šli z največjo opreznostjo. Naš šofer pa je s pomočjo domačinov našel dve milj daleč zadosti plitev kraj, po katerem je srečno prebrel avtomobil onstran reke."

Ta dogodbica govori o transportnih težkočah v Jugoslaviji. Kar se tiče vozov in avtomobilov, jih je še nekaj na pol podrtih. Alj ko jih popraviš, pa ni konj ali gazoline, da bi jih gonili. Počasni volovi se rabijo za vprego na dolge daljave. Sedaj popravljajo mostove kar najhitreje, ali lahko je razumeti, da ni ob takih okolščinah še mogoče ustanoviti redno pošiljanje omotov po pošti, Hrana to ko jo osobje American Relief Administracije deli, se dostikrat prevaža s pomočjo tovarne živine. Miss Hoffman pripoveduje, kako je bila ganjena, ko je daleč od večjih naselbin našla otroke, ki so bila rešeni pred poginom le vsled ameriške pomožne akcije.

American Yugo-Slav Relief Administracija s sredstvi za prehrano potrebnih jugoslovanskih otrok, izdaja sledeče tedensko poročilo o prispelih prispevkih do 30 oktobra:

Objavljeno do 23. oktobra \$293,049.70 Wells L. Griswold, blagajnik od Mahoning War Chest, Youngstown, O. \$2 500.00 C. A. Brown, blagajnik od Newport Vermont War Chest Association Newport, Vt. A. J. Terbovec, blagajnik Slovenske Narodne Podporne Jednote, Chicago, Ill. \$2.50 vse skupaj \$299,102.20

V zmislu sklepa Mirovne konference je Predsednik Združenih Držav sklical v Washington, D. C. prvi Mednarodni Delavski Kongres kakor del Lige Narodov.

Državo Srbov, Hrvatov in Slovencev zastopajo na tem kongresu štirje opolnomočeni delegatje. Jugoslovansko vlado zastopata Dr. Slavko J. Gruič, jugoslovanski poslanik v Washington, in Dr.

Slov. Am. Kat. Dr. Sv. Družine

S. K. P. D. na CALUMETU.

Uradniki za leto 1919.

Predsednik, Math Prebilich, Oak St. Podpredsednik, John Gazvoda, Tam, St. Taj in zast, Louis Gasvoda, 4036 Oak St. Podtajnik, Frank Vesel, 2311 Co Road Blagajnik, John Shutte

Odborniki za 2 leti:

Math Strauss mihael Klobučar in Jos. D. Grahek.

Odborniki za eno leto:

John Gosenca, John Pechauer, Math Papan.

Bolniški obiskovalci so:

Za Red Jacket in Newtown: Math F. Kobe; Blue Jacket Albion Joe Struzel, Yellow Jacket, John Gosenca Za Laurium: John Gazvoda. Za Osceola: Jos. Bahor. Za Raymbaultown: Matt Strauss, Za Swedetown: Math Likovich. Za Stari Tamarack in Tamarack No. 5. John D. Grahek, Za North Tamarack, Tamarack Jr. in Centennial: Mike Filip; Maršal: Frank Gregorich. Poslanec M. F. Kobe.

V slučaju bolezni plača društvo svojim članom \$20.00 mesečne podpore za dobo 6 mesecev, ako bolezen traja dalj časa, dob član podporo od Družbe za nadaljnjih 6 mesecev po \$20.00 na mesec. Vsak član se lahko zavaruje pri S. K. P. Družbi, za posmrtnino za \$400.00 ali 800.00 ob enem je zavarovan za izgubo roke, ali noge za \$300, za izgubo enega oka, treh prstov na roki ali na nogi \$150.00 in mesečni bolniška podpora \$20. na mesec, za nizke assess. od 1. do se razreda, od 70c do \$1.10 na mešč. Za natančnejša pojasnila se je obrniti na preds. tajn. ali blag. **POSEBNOST:** Za dobo 3 mesecev velja pristopnina samo \$1. Rojaki poslužite se te prilike in pristopite z znižano pristopnino K obilnemu pristopu vabi **Društveni Odbor.**

Albin Prepeluh, povrenik za sočinjo oskrbo v Ljubljani. Obrtnike zastopa g. Marko Bauer, tajnik Zveze Industrijalcev v Zagrebu, in g. Svetislav, Frank, tajnik Delavske zveze v Ljubljani, zastopa jngoslovansko delavstvo.

Razun teh štirih službenih delegatov bo delegacija imela tudi dva tehnična svetovalca, in sicer gospo Mabel S. Gruič za vprašanja, ki se tičejo varstva ženskih in otrok, in Dr. Velimirja Stojkovič, inspektorja Ministerstva za poljedelstvo.

Dr. Gruič, Dr. Stojkovič in g. a Gruičeva se že vdeležujejo razprav delavske konference, dočim bodo gg. Prepeluh, Bauer in Franc dospeli s Cunardovim parnikom "Carmanir" okoli 6. novembra.

Vesti iz domovine.

Na frančiškanski gimnaziji v Kamniku, ki ima od letos naprej pravico javnosti, je nastavljen je nastavljen za ravnatelja dr. p. Gracijan Heric. Drugi profesorji so: dr. p. Hadrijan Kokolj, dr. p. Hugo Bren in p. Ciprijan Napast; pomožna učitelja sta p. Bernedin Mlakar in p. Evstahij Berlec, za profesuro se pripravlja p. Janez Zurga. Navemu kulturnemu zavodu, kakor tudi vsem učnim močem želim obilo uspeha!

Medicinska fakulteta. Na medicinski fakulteti ljubljanskega vsoučilišča so imenovani za profesorje docenta primarij dr. Botteri in dr. Šarko ter prosekter dr. Plečnik.

Zločinom zoper pravnost je velikokrat podlaga nezmerno uživanje opojnih pijač ter čezmerno število gostilu po posameznih občinah. Tako n. pr. je v Ljubljani 268, v kamniški občini 30, vrhniški občini 40 in občini Kranj 32 gostiln nešteviski nadaljnjih priložnosti, kjer se ljudstvu nudijo razni opojne pijače. — Opazja se tudi, da v krajih, kjer se dviga alkoholni konzum, narašča število nezakonskih mater in spolno bolnih ljudi.

DRUŠTVENI OGLASI.

Slovensko - katoliško podporno društvo

SV. JAKOBA.

št. 2 - S. K. P. Družbe.

Laurium, Mich.

Prvo in edino Slov. Kat. Pod. društvo na Laurium.

Ima svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo v mesecu ob 2 uri popoldne v dvorani Gosp. John Sustaricha na Osceola cesti.

Društveni odbor za leto 1919

Jakob Vertin, predsednik. Josip Režek, podpredsednik Jos R. Sedlar, tajnik JOHN Šuštaršč, blagajnik ODBORNIKI ZA ENO LETI:

Martin Straus Josip Jakša, Anton U-davič, Peter Hrebec.

ODBORNIKI ZA 2 LETO:

John Gršič, Jos. Vogrin, Jacob Zimmerman Matt Stubler Maršal: Matuja Stubler. Poslanec: Jos. R. Sedlar.

Bolniški obiskovalci: John Sustarich za Laurium; za Raymbaultown in okolico Martin Straus za Red Jacket in okolico Jos. R. Sadler.

V slučaju bolezni plačuje društvo Bolniške podpore po \$1.00 na dan za dobo 6 mesecev in nadaljnih 6 mesecev plačuje Družba po \$20.00 na mesec. Cela smrtnina je \$800.00 oziroma \$400 kakor se hoče kdo zavarovati. Nadalje plačuje družba tudi razne poškodbe zgubo rok, nog, tokače i. t. d. K obilnemu pristopu vabi **Odbor.**

DRUŠTVO SV. PETRA.

št. 30 K. S. K. J. v Calumetu.

Ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu takoj po prvi sv. maši v dvoran slovenske cerkve sv. Jožefa.

Uradniki za leto 1919.

Predsednik, Mihael Majerle. Podpredsednik, Peter Zunich. Tajnik in zastopnik, Frank Vesel Zapisnikar, John R. Sterbenz Sr. Blagajnik, Marko Sterk.

ODBORNIKI ZA 1. LETO.

George Kotze, John Turk in Jos Weiss

ODBORNIKI ZA 2. LETI.

John Musič, Frank Vesel John Lamut Porotni odbor ihael Sterk Nick Mrak in Frank Benič. Poslanec, Math F. Kobe, maršal, Peter Hrebec. Vratar, Math Schweiger.

Bolniški obiskovalci.

Za Red Jacket, Yellow Jacket, Blue Jacket in Newtown: Math Pugel (210 - 5th St. v prodajalni). Za Laurium: Jos. Widosh. Za Raymbaultown Osceola Swedetown: John Mušič.

Za Tamarack, Tamarack St. 5 in North Tamarack: Math O Majerle

K obilnemu pristopu vabi **ODBOR.**

Slovensko neodvisno podporno društvo

Sv. Mihaela

na Calumet, Mich.

Ustanovljeno dne 17. avg. 1912.

Mesečne seje se vrše vsako četrto nedeljo po prvi maši v cerkveni dvoran **URADNIKI.**

Predsednik, John Klobuchar Podpredsednik, Jos. Dragman Tajnik, in zapisnikar, And. Gombach Blagajnik, Jos. Gazvoda **ODBORNIKI:**

Louis Gazvoda, Jos. Bohte, Alojs Jenič, Frank Šuštaršč, Jos. Klobučar in Jos. Novak.

BOLNIŠKI OBIŠKOVALCI:

Za Red, Blue in Yellow Jacket, Tamarack, in za okolico, J. s. Novak Laurium, Raymbaultown in Osceola in okolico; Alojs Jenič, maršal in poslanca, Frank Brezovar.

To društvo je samostojno, ter plača v slučaju bolezni 20.00 na mesec bolniške podpore. Vsmrtnine plača član 1.00 za pokojnikom, torj č več članov tem bolje.

Društvo je sedaj za nedoločem čas znižalo pristopnino na \$3.00. Fala se te prilike ter pristopite k društvu K obilnem pristopu vabi **ODBOR.**

Društvo sv. Cirila in Metoda

št. 9. v Calumet, Mich.

Spadajoče v J. S. K. J. ima svoje redno zborovanje vsako tretjo nedeljo v mesecu, točno ob 9 urizjutraj v prostorih dvorane slovenske cerkve sv. Jožefa.

Uradniki društva za leto 1919 so Pred. Jos. Plantz Podpred. Math Strauss Prvi taj. in zastop. John D. Zunich Zapisnikar: John Ilenich. Blagajnik, Joseph S. Stukel.

ODBORNIKI ZA ENO LETO:

Mihael Sunič Jr, John Gosenca in John Ilenich

Odborniki za DVE leti

Frank Paulich Martin Straus John Startz

Maršal in Poslanec: Math Kobe ml. V slučaju bolezni se najprej oglaste pri tajniku John D. Zunich 4098 Cone St. Jednota plačuje v slučaju bolezni \$1 in \$2 na dan takoj od prvega dneva. Za izgubo roke ali ene noge \$400, za izgubo enega očesa \$200, za izgubo obeh rok, nog ali očeš \$800.

V slučaju smrti plača članom (icam) prvega razreda \$1500, drugega razreda \$1000, tretjega raz. \$500, 4 raz. \$250. Vsi oddaljeni člani pa zamore! ev. jo bolezen pisмено naznaniti isti dan ko zbolijo. K obilnem pristopu vabi **ODBOR.**

USTANOVljena LETA 1873.

Merchants & Miners Bank
CALUMET, MICH.

Glavnica \$150,000.00
Prebitek in nerazdeljen dobiček 250,000.00
Obveznosti delničarjev 150,000.00

Od vlog na čas se plačajo obresti

TA BANKA VAM nudi VARNO ULOŽIŠČE za del vaših PRIHRANKOV. Ima ZADOSTNO GLAVNICO VELIK PREBITEK, DVAKRAT večji REZERVNI SKLAD, kot ga postava zahteva ter imajo njeni URADNIKI DOLGO LET IZKUSNJE v BANCNEM FOSLOVANJU.

Charles Briggs, predsednik.

Peter Ruppe, podpredsednik, W. B. Anderson podpredsednik in upravitelj, Stephan Paull, blagajnik, J. E. Shepard, blag. namestnik.

Stari pregovor pravi!

Da se prepričate kaj da je dobro in Kje da se dobi. Morate poskusiti.

Da dobite sveže meso, pošteno vago, točno in uljudno postrežbo, idite k Muvrinu in ne bode Vam žal.

Peninsula Meat Market

VOGAL 6 IN ELM CESTE.

Rojaki, pristopajte v S. K. P. Družbo.

Vojvoda.

Povest. Spisal rodgoričan.

„Pa si šel brez nas? Pa sam—ako daleč!“
Zakaj nisi vzel nas nobene s seboj?”

Gregor jo počasi pomeri s sivimi očmi od vrha do tal, da Jeri kar ves pogum upade, zakaj tega obraza in teh očij še svoj živ dan ni videla.

S tem pogledom je povedal več, kakor s sto besedami, vsaj Jera in tovarišice so vedele le predobro, kaj jim je hotel povedati.

Ko je nehaj pripovedali, izpraševali so ga vse vprek:

„Zakaj si pa šel tako daleč romat?—Ali si bil obljudjen ali kaj?”

Gregor je nekaj časa molčal; kdor bi ga bil pogledal takrat v obraz, videl bi bil, da se nekaj godi v njegovi duši. Pa pravi:

„Iskat sem šel zdravja. Zbolel sem bil prav zelo. Vrtelo se mi je v glavi, blaznel sem, kakor vi veste.”

Ljudje se zasmejejo, ker so ga razumeli.

Jera in njene blage tovarišice se spogledajo pomenljivo.

„In molil sem, prosil sem razsvetljenja, preučišljeval sem iskreno in—ozdravel sem. Sedaj sem zdrav!”

Posmeheval se je sam sebi.

Neki šaljevec se oglasi iz množice:

„Ne boš več snubil Katrice?—Vidiš, zakaj pa nisi snubil Jere Hudinove, ki se ti ponuja?—Lej, pa bi ti ne bilo treba iti v Marijino Celje iskat zdravja!—Ali je ne vidiš, kako te občuduje?”

„Uh!” zavrisae Jera.

„Uh!” ponove njene tovarišice.

„Nikjer ni človek varen zaničevanja in norčevanja teh brez, božnežev!” vpije Jera. „Bežimo, deklič!—Vsi so jednaki!”

In Jera in deklič zapuste torišče v Sračjem gnezdu in se umaknejo v Jerino zavetje.

Veselo se je živelo zopet v Sračjem gnezdu. Stara dva sta se veselila izgubljenega in že toli ob jokovanega sina. Gregor je bil pa zadovoljen, da se je njegova snubitev tako končala, ker Bog ve, kaka revščina je šele z otroki. Tu je večni dirindaj, strezi, pestuj, škroči, zraven pa toli revščino!

Dostikrat zahvaljuje celjsko Mater Božjo, ker se je tako srečno izšlo. Sedaj živi v miru, dela, kolikor hoče, in včasih ob znamenitejših godovih roma na kako božjo pot. Z nekdajnimi tovarišicami se ne peča. Pravi vedno:

„E, moški hodimo sami na božja pota!—Če so ženske, ni drugega kakor sitnosti, in dostikrat človeka kar ob vso pamet spravijo.”

Pa hodi res sam.

Do danes je minulo že nekaj let po Gregorjevem romanju v Marijino Celje. Stara dva sta mu med tem umrla, in sedaj samotari sam v Sračjem gnezdu.

Leta se mu tudi že poznajo. Toda ne samo njemu, ampak tudi njegovim nekdajnim tovarišicam je čas pritisnil svoj neizbrisljivi pečat. Jera je izgubila zobe, ne pa svoje ostrosti, druge so pa opešale.

Mrakova Katrica, ki je nekdanj odbila snubca Gregorja, zvenela je popolnoma. Z lic je izginila živa rdečica, in gladka koža si grbanči in gubi ter nekako osiplje. Noben metuljček ni k njej prifrčal, čas je ugonobil zgodaj mlado cvetico. Z grozo je spoznala svojo osamelost. Kesa se bridko, zakaj je zamudila ugodno priliko.

Na božja pota hodi včasih, največ pa sedi domo za pečjo in misli nekaterikrat na mlada leta. Tedaj se spominja Gregorja in večkrat reče sama sebi: Dober, človek je bil, dobro srce je imel.

Morda bi se Gregorja oklenila z obema rokama, ko bi sedaj prišel in jo snubil... Toda Gregor je zvest svojji obljudi.

Gregorju pa od nekdajne moči in slave ni ostalo drugega kakor ime—vojvoda.

(Konec.)

Kamenar.

Iz Delavskega življenja. - Spisal Vrhovski.

I.

Sem olearjs mela.

Sem tolarje štela;

Zdaj štamcarja imam

Mal' da ne petlam.

Narodna.

Ako se pelješ, drugi čitatelj, po železnici za Dravo od Maribora gori do koroške meje, imaš na levi strani neprestano gavorje. Na prvi pogled ti kraj malo ugaja: strmina in goščava, le tu in tam redki, travniku njive in poslopja.

A drugačen pogled ti kaže to gorovje,—naše Pohorje,—ako je ogleduješ z njegovega vrha, ki se imenuje, Planina. To je skupina visokih hribov, valovito nakopičenih in zvezanih z ravnici, katerim se navadno pravi, sedlo. Na severo-zahodni strani hribov stoluje pa mati, košata in ponosna, kraljica Pohorja, Velika Kapa. Obraz njen znači že ime: gosta široka in sosedna, čeprav ne dosti višja od drugih. Dviga se sredi Pohorja; razgled ž nje sega v prelepe kraje mile nam domovine.

Planina ali vrh Pohorja se razteza blizu od koroške meje nad Spodnjim Dravogradom začesnih dobrih šest ur hoda po grebenu in sicer nekako za tokom Drave proti jugovshodu. Od nje se neprestano ločijo in v doline raztezajo obrasteni hribovi, med katerimi v ozkih dolincah šumljajo potoki, iz početka majhni in ponižni, pozneje pa močni in glasni, ob deževju celo deroči.

Vrh Planine je večinoma plešast, obrasten le s travo in mahom. Na severni strani se razširja gozd in razteza daleč v doline. Na južni strani pa so kmetiška poslopja sredi njiv, travnikov in pašnikov. Kjer pa je stvarnikova roka svet malo uravnala, nastalo je tekoma časa selo, katero se z vrha vidi jednako grozdu na trsu. Takih sel štejejo ob Pohorju nad petnajst, zadaj za njimi se košati na ravnem polju neka trgovina celo troje mest. Vse to se vidi ob lepem vremenu z vrha Planine neizrekljivo lepo, da moraš občudovati ta kos slovenske zemlje.

Kjer je Pohorje plodno, tam živi mnogo ljudstva. Drugodi seveda je drugače; uboštva je dovolj tudi na pohorskih brežinah. Zato je tudi življenje različno.

Glavnc hrano daje Pohorcu polje, katero se pa večinoma težko obdeluje; tudi pridelki ne zadostujejo za dom. Navadil se je torej Pohorec,—kar je znak sedanjega časa,—opirati svoj življenja—denar in s tem na pridelke daljših krajev. To mu pa vleče dosti novcev iz žepa, katere izkuša skupiti iz živine, še bolj pa iz lesa. Košati gozd je glavni steber, ob katerem sloni sreča pohorskega kmeta. Les ima obilno rast. Pa tudi na stotine pil ob potokih še niso vzele Pohorju najlepšega krasa. Vendar vidimo nekoliko golih reber ob Planini, a takoj zraven je goščava mladega naraščaja.

Pohorje pa nima le na svojem površju rodovitnosti, temveč ima bogate zaklade tudi v svoji sredini v zemlji. To je namreč obilica raznega kamenja, ki se marljivo lušči, izdeluje in pnašlja v širni svet. Pohorski marmor je znan daleč na okoli; dobiva se tukaj tudi sivi in trdi granit, ki je jako dober za stavbe in ima zato v trgovini častno mesto. Zaradi tega današnji poželjni svet ne pušči takšne vrednosti v krilu matere

zemlje, temveč vrta in brska, da spravi na dan, kar mu ugaja in naj si bo to že „v visoki gori“ ali na zeleni planini.

Na jugovshodni strani od Velike Kape, kake tri ure hoda, je hrib Cerkevica. Ime razlaga narodna pravljica s tem, da je bila ob vznožju hriba na ravnici nekdanj majhna kapela; postaviti jo je dal pobožen grajščak, kateri je vsako jutro, predno je šel na lov, hotel biti ondi pri sv. maši. Majhna groblja izklesanega kamenja še danes kaže to mesta. Na severno stran Cerkevice proti Dravi se vlečeta dva hriba, med katerima se od mnogih studencev kmalu nabere čvrst potok. Desna stran mu je obrastena z gozdom, dočim je leva solnčna stran že davno posekana in premenjena v pašnik. Pol rečoda niže Cerkevice, kjer se v vznožju zbirajo studenci, nahaja se na mali ravnici majhno selo. Ondi je pred leti oglaril stari Anžuh, sedaj pa je vzrastlo dokaj lesenih kolib, v katerih vse miglja in ropoče. Zdi se človeku, prišedšemu tje, da je došel k velikanskemu urarju, tako ropotanje mu bije na uho. Od hriba doli pa gleda na delavce ogromna skala, katere razkrihana stran kaže svetu trud delavcev. To je prvi kamenolom za granit pod vrhom pohorskim.

Na ravnici razločujemo med kolibami v sredi obširnejše in močnejše bivališče: tu biva vodja kamenoloma. Okoli je nekaj lesenih kolib za delavce, krčma, katero sploh imenujejo barako, kovadnica in dve vrsti lop, podobnih kramarskim šotorom. To so delavnice, kjer se kleše in obsekuje kamenje, da je potem v potrebni obliki pošiljajo v svet. Od našega sela pa vodi doli za potokom do železnice dobre tri ure hoda trdna cesta, po kateri se vozi izklesano kamenje.

Žal, da je to podjetje,—koker navadno vsa večja pri nas—last tuje roke. Pred kakimi dvestimi leti bi si nobeden človek ne bil mislil, da bo na strmem pašniku nad potokom kdaj toliko ljudij delalo. Tega se je najmanj nadejal posestnik onega zemljišča, h kateremu je takrat došel gosposki človek, katerega je rjavi obraz in spičasta brada izdajala za Italijana. V pest se je snejal kmet, ko mu je mešetar za par oralov onega „brega“ obljubil toliko, da s on lahko kupi desetkrat toliko planinskega sveta. Kupčija je bila naglo sklenjena, in kupec je začel svoje delo. Poslal je za svojega namestnika v tej stroki izkušnega delavca, rojaka Italijana. Ta je privedel s seboj več delavcev, nekaj pridobil pa domačih in—začelo se je delo.

„Pred nekaj desetletji v temni bu kovih gozdih na Pohorju ni bilo videti drugega človeka, kakor nebosonogega pastirja ih pa okor tega, praprostega, navrn še navadno od dima umazanega drvarja. Teh je vse urgolelo po planini, kateri—rod za rodom—niso poznali drugega dela kakor drvarjenje. Bili so domačini, ki so vedno stanovali v planini, kjer so imeli delo. Iz močnih debel so si v sredi gozda zgradili kolibo, katera jim je bila dom toliko časa, dokler ni na enem mestu zmanjkalo gozda in dela. Posekali so cele gozdove, napravili iz drevja „plohe“ in drva, kar vse se je spravilo do bližnjega potoka. Tu je navadno že čakala brza pila, ki je delala žaganice, ali pa—črna kopa, ki je „kuhala“ les v oglje. Vsi ti izdelki so šli s košatega Poharja daleč v širni svet.

Kadar je drvarjem zmanjkalo na jednom mestu gozda, izpremenili so v oglje še svoj dom, namreč kolibo, in prestavili svoje delo v drug kraj. Tako so kakor kobilice pustošili po gozdih in brdih pohorskih, da bi je bilo malone premenili v drug kras,

Kar naglo pa je drvarjenje začelo hirati vsled slabe cene oglja. Mnogi novi premogokopi so namreč ceno oglja tako stisnili, da se ni izplačevalo. Drvarje pa je navdala skrb kje bi dobili dela. Nekateri so se preselili v tujino, zlasti v Galicijo za enakim delom, drugi so se po poprjeli drugačnega dela in obrta. Ravno v tem času se je začelo, kakar nalašč, delo v kamenolomu, in naši drvarji so bili kmalu najboljši kamenarji.

(Dalje prihodnjič.)

Buy
W.S.S.
Today

The price goes up
1c. tomorrow!!

Berite
Slovenske
Novice.THIRD
RED CROSS
ROLL CALL

November 2 to 11, 1919

Time to Re-Join

GALBRAITH & McCORMICK

Odvetnika

iztirujeta dolgove, uravnata zapuščine ter pregledujeta lastninske listine

Zastopata v vseh sodiščih

ULSETH BLOCK Calumet, Mich.

Tel. 169!

Ali ste že zavarovani proti ognju?

Ce ne, storite to takoj. Ne odlašajte!

Ako se preselite, naznanite to takoj agentu ali v našem uradu.

Posebna zavarovalnina za Avtomobile.

[— O —]

S. C. Chynoweth Insurance Agency

Sedaj je treba varčevati.

Nahajamo se v kritičnem položaju, človeku ki ima sedaj nekaj prihranjenega denarja, se ni treba bati bodočnosti. Ako še niste pričeli varčevati, začnite to takoj in sicer vložite svoj denar na najbolj varno banko v Houghton Co., v

Houghton Nat'l Bank

Houghton, Michigan.

Gillette Brijaca

Ena izmed naših posebnosti je: da omislimo vsacemu rabilcu brijace, orodje njemu ugajajoče kakovosti. Napremir: Vam najbolj ugaja „Bulldog“ vrste dočim se sosedu dopada Combination Gillette.

Vse vrste teh brijac jé vedno pri nas na razpolago.

KECKONEN HARDWARE CO.

Telefon: 163.

Peta cesta,

Calumet, Mich.

VAM PODOBNA SLIKA.

Le ona fotografija je prava ki je Vam popolnoma podobna. Pri nas izdelujemo slike z največjo natančnostjo.

Pridite in prepričajte se sami.
HERMANS STUDIO

Peta cesta.

Calumet.

Sincerity
Clothes

Gremo do skrajne meje pri

VERTIN BROS. & CO.

ne vemo sicer kako mislite o oblekah, ali nas zadovoljajo samo dovršene obleke in mi dremo v tem do skrajne meje, samo da jih gobimo.

Sincerity Clothes

so povsod znane

Obleke od

\$18.00 do \$45.00

VERTIN BROS. & CO.